

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с член 40, параграф 2 от Директивата за процедурата ⁽¹⁾ във връзка с член 4, параграф 2 от Директивата за признаването ⁽²⁾, както и с членове 47 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз, решаващ орган на държава членка да предвижда, че оригинални документи никога не могат да представляват нови елементи или нови факти, ако тяхната автентичност не може да бъде установена? Ако това не е съвместимо: променя ли нещо в този случай обстоятелството, че в рамките на последваща молба кандидатът за международна закрила представи копия на документи или документи, получени от източник, който не подлежи на обективна проверка?
- 2) Следва ли член 40 от Директивата за процедурата във връзка с член 4, параграф 2 от Директива за признаването да се тълкува в смисъл, че при разглеждането на документи и определянето на доказателствената им стойност на решаващ орган на държава членка е разрешено да направи разграничение в зависимост от това дали те са представени в рамките на първа или на последваща молба? Разрешено ли е на държава членка да не спазва повече задължението си за сътрудничество при представянето на документи в рамките на последваща молба, ако автентичността на тези документи не може да бъде установена?

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

⁽²⁾ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 17 декември 2019 г. — Stichting Waternet/MG

(Дело C-922/19)

(2020/C 103/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting Waternet

Ответник: MG

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 9 от Директивата за договорите от разстояние ⁽¹⁾ и член 27 от Директивата за правата на потребителите ⁽²⁾ in във връзка с член 5, параграф 5 от Директивата за нелоялните търговски практики ⁽³⁾ и точка 29 от приложение I към последната директива да се тълкуват в смисъл, че е налице непоръчана доставка на питейна вода по смисъла на тези разпоредби, когато търговската практика на доставчика на питейна вода се състои в следното:
 - (i) По силата на закона доставчикът на питейна вода а) има изключителна компетентност и задължение за доставката на питейна вода чрез тръби в определената му водоснабдителна зона, както и б) е длъжен да направи оферта на поискалите това лица за присъединяване към мрежата на общественото снабдяване с питейна вода и за доставката на питейна вода;
 - (ii) доставчикът на питейна вода запазва връзката на жилището на потребителя с мрежата на общественото снабдяване с питейна вода, както е съществувала преди настаняването на потребителя в жилището, при което тръбите в жилището на потребителя са под налягане и потребителят може чрез активно и съзнателно действие, състоящо се в завъртане на крана на чешма или аналогично на него действие, евентуално да черпи питейна вода, дори и след като е съобщил, че не желае да сключи договор за доставката на питейна вода, и

- (iii) доставчикът на питейна вода фактурира разходите, доколкото с активно и съзнателно действие потребителят действително е черпил питейна вода, като прилаганите тарифи са разходоориентирани, прозрачни и недискриминационни, което се контролира от публичните органи?
- 2) Допускат ли член 9 от Директивата за договорите от разстояние и член 27 от Директивата за правата на потребителите във връзка с член 5, параграф 5 от Директивата за нелоялните търговски практики и точка 29 от приложение I към последната директива да се приеме, че между доставчика на питейна вода и потребителя е сключен договор за доставка на питейна вода, когато (i) потребителят знае — както и нидерландският среден потребител — че доставката на питейна вода е свързана с разходи, (ii) при все това потребителят системно ползва питейна вода за дълъг период, (iii) потребителят продължава да ползва вода и след като е получил от доставчика на питейна вода приветствено писмо за добре дошъл, сметки и покани за доброволно изпълнение и (iv) след постановяване на съдебно разрешение за прекратяване на връзката на жилището с мрежата за доставка на питейна вода потребителят заявява, че все пак иска договор с доставчика на питейна вода?

- (¹) Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние (ОВ L 144, 1997 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 160).
- (²) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета текст от значение за ЕИП (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).
- (³) Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) Текст от значение за ЕИП. (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 17 декември 2019 г. — Van Ameyde España S.A./GES Seguros y Reaseguros S.A.

(Дело C-923/19)

(2020/C 103/17)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Van Ameyde España S.A.

Ответник: GES Seguros y Reaseguros S.A.

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 3, последна алинея от Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (¹) от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка, във връзка с член 1 от същата директива, тълкуване на национална правна уредба (член 5, алинея 2 от Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor) (Закон за гражданската отговорност и застраховането при използването на моторни превозни средства), според което, в случаи като тези в главното производство, щетите, причинени на полуремаркетото, са изключени от покритието на задължителната застраховка на камиона влекач или на тракторната глава, тъй като полуремаркетото се приравнява на превозани вещи в камиона-влекач или в тракторната глава, или дори се приема, че за целите на имуществените вреди полуремаркетото образува едно-единствено превозно средство с камиона влекач или с тракторната глава?

(¹) ОВ L 263, 2009 г., стр. 11.